

JOANNIS CLERICI
NOTAE
IN
INDICEM GEOGRAPHICUM
N I C. SAMSONIS.

A.

BDON & MADON non possunt confundi ab Hebraicè scientibus; nam *habran*, aut *habdon* nimium differunt à voce *madon*. Vult mutari *Samson* ב Beth in מ Mem, quod potest fieri, quia litteræ sunt ejusdem organi, nec res caret exemplis; sed tamen, sine necessitate ulla, non est statuendum. Præterea vult inverti primam syllabam; quod vulgo non sit, apud Hebræos. At duæ priores appellations *Abdon* & *Abran* potuerunt facilius misceri, ob similitudinem elementorum *Rejch* ר & *Daleth* ד, quæ sæpe confusa sunt, in nominibus

propriis. Vide S. Bochartum Phalegi Lib. III. c. 6. & 10.

ABELA. Non malè judicat vir doctissimus *Abel-Maacha*, *Abel-Beth-Maacha*, *Beth-Maacha*, *Abel-Domus-Maacha* & *Abel-maïm* unum idemque esse nomen. Sed locum 2 Reg. xx. 14. transferat per omnes tribus *Iſraël* in *Abelam* & *Beth-Maacha*; malè vult emendari, quæ *Beth-Maacha*; nam in Hebræo codice hic est difertè: אַבְלָה וּבֵית מַעֲכָה *Abelam* & *Beth-Mahacham*, eaque copula non à Latino dumtaxat Interprete, sed & à Græcis expressa est. Mallem conjunctionem ו *Vau* interpretari aut, quem significatum sæpe obtinet. Ceteroqui rectè judicat unam eamdemque esse civitatem, quamvis non sint temerè miscendas urbes quæ distinguuntur conjunctione, sed dumtaxat re ita necessariò postulante; quod non semper observavit vir eruditus, ut postea liquebit.

ABILINA. A nemine dicta est *Lysanii*, nisi ab Interprete Latino *Ptolemei*, qui debuit vertere *Lysanii*; nam Λυσανίος est à Λυσανίος, non Λυσάνιος. Vide Abr. Berkeliū ad Stephanum, ad vocem Abile. Versio illa *Ptolemei* crassis mendis, & audacibus, alienisque additamentis tota fermè scatet, quamvis à Pet. Montano, ut in Praefatione monemur, emendata. Itaque temerè fecerit, quisquis ei fidem, non inspectis Græcis, habuerit; quod noster hic fecisse videtur. Ceterū de Abilene adito saepius posthac laudandum Joannem Lightfootium Chorographicorum Lucæ præmissorum Cap. I. Sect. 7.

ACANTHALAUNOLA. Est vox corrupta, quam desumis vir alioqui Geographiæ peritissimus, sed Linguarum Hebraicæ & Græcæ rudis, ex versione Latina Josephi de Bello Jud. Lib. v. c. 6. in Græcis, 2. in Latin. pag. 907. Ed. Genevensis. Ubi hæc legimus: *caſtra ponit in loco, quem Juðei sermone patrio Acanthonaula vocitant*. Sed audi Græca: στρατοπεδεύται καὶ ἐν ὑπὸ Ιεδαιών πατρίως ἀκαθόν αὐλῶνα καλέμενον, *caſtrametatur in valle quæ à Juðeis patrio sermone spinarum dicitur*. I nunc & crede versionibus Latinis Græcorum scriptorum! Liquet enim *akanthon-aulona*, deformatum in *Acan-tonaula*.

ACCARON. Videtur meritò *Samsoni*, quæ vocatur *Accaron* Jof. xv. 45. eadem esse quæ dicitur *Acron* ibidem Cap. xix. 43. Debuit utrobique dici *Accaron*, ut habent LXX Int. nam est utrobique in Hebræo עַקְרֹן *hekron*, pro punctatione Masorethica.

ACCO. Facilè concesserim *Acco*, *Accho* & *Accon* unum idemque nomen fuisse, Hebraicè נַכּוֹ *haccho*. Sed *Achsaph* sive *Axaph* perinde esse non puto, nec Linguae Hebraicæ genius patitur אַחְשָׁאֵפּ *achsaph* cum superiore nomine misceri. Fuit sine dubio urbs distincta à Ptolemaide, sive *Acchone*.

ADOMIN. Imò ADOMIM, nam est Hebraici אֲדֻמִּים *adummim*. Cùm sic postulet usus Lingue Hebraicæ, & sic habeant LXX Int. stultum est imitari peccata exscriptorum veterum Hebraicè nescientium, quæ in nominibus propriis innumera sunt, ut liquet vel ex libro Eusebii de locis Hebraicis. Auris imperita & minùs attenta facile miscet terminaciones in IN & IM.

AUDUREM. Mendum est Typographicum, pro *Adurem*, ut vocatur in Vulgata, Hebraicè הָדוּרָם *hadoram* Gen. x. 27

AEGYPTI TORRENS. Videtur esse ipse Nilus. Vide notata ad Num. xxxiv. 5.

AEGYPTUS. Satis fuisset omittere historias itinerum in Aegyptum susceptorum & tradere divisionem Aegypti in superiore & inferiore. Qua de re vide Sam. Bochartum Phalegi Lib. IV. Cap. XXIV.

AEMATH. Non una urbs vocatur in Scriptura Chammath חָמָת. Erat enim sic dicta in Tribu Nephthalis, ad occasum Jordanis & cuius meminit Samson. Erat & in Tribu Ruben